

Sygn. akt IV P 71/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy w K.

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Andrzej Matkiewicz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2017 r.

sprawy K. K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Zakładowi Karnemu w D.

o uchylenie decyzji nr (...) z 23.09.2016r.

i z powództwa wzajemnego Skarbu Państwa - Zakładu Karnego w D.

przeciwko K. K.

o zapłatę kwoty 2079,48 zł

I. uchyła decyzję pozwanego – powoda wzajemnego Skarbu Państwa - Zakładu Karnego w D. nr S/K – 120/168/ (...) z 23.09.2016r. zobowiązującą powoda – pozwanego wzajemnego K. K. do zwrotu 20% uposażenia;

II. oddala powództwo wzajemne;

III. zasądza od pozwanego – powoda wzajemnego Skarbu Państwa - Zakładu Karnego w D. na rzecz powoda – pozwanego wzajemnego K. K. kwotę 668,12 zł (sześćset sześćdziesiąt zł 12/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. zasądza od powoda wzajemnego – pozwanego Skarbu Państwa - Zakładu Karnego w D. na rzecz pozwanego wzajemnego K. K. kwotę 1200,62 zł (jeden tysiąc dwieście zł 62/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

Sygn. akt IV P 71/16

UZASADNIENIE

Powód K. K. wniósł o uchylenie decyzji (rozstrzygnięcia) z 23 września 2016r., w którym zobowiązano go do zwrotu świadczenia w wysokości 20% uposażenia pobranego w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim od 4 grudnia 2014r. do 20 lutego 2015r.

W uzasadnieniu pozwu podał, że w dniu 11.11/12.11.2014r. uległ wypadkowi podczas pełnienia służby, został sporządzony protokół powypadkowy w związku z powyższym powód otrzymał 100% uposażenia w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim. W dniu 28 marca 2016r. powód otrzymał rozstrzygnięcie zobowiązujące go do

zwrotu 20% uposażenia za okres od 4 grudnia 2014r. do 20 lutego 2015r. W ocenie powoda przebywanie na zwolnieniu lekarskim od 13 listopada 2014r. do 20 lutego 2015r. było spowodowane urazem jaki powstał w wyniku wypadku podczas pełnienia służby.

Pozwany – Skarb Państwa – Zakład Karny w D. w odpowiedzi na pozew wniósł o jego oddalenie oraz złożył pozew wzajemny o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kwoty 2.079,48 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 grudnia 2016r. do dnia zapłaty.

W odpowiedzi na pozew pozwany podniósł, że w wyniku przeprowadzonego postępowania ustalono, że powodowi przysługuje 100% uposażenia za okres niezdolności do pracy od 12 listopada do 3 grudnia 2014r., natomiast okres niezdolności do pracy od 4 grudnia 2014r. do 20 lutego 2015r. nie jest związany z wypadkiem na służbie, w związku z powyższym powodowi przysługuje 80% uposażenia co z uwagi na zobowiązanie powoda do zwrócenia tejże różnicy do 30 listopada 2016r. czyli zasadnym wniesienie powództwa wzajemnego.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Powód w dniu 11.11./12.11.2014r. uległ wypadkowi przy pełnieniu służby. W dniu 12 listopada 2014r zgłosił się do Poradni (...) Urazowo – Ortopedycznej Szpitala (...) w K. zgłaszając silne dolegliwości bólowe okolicy kości ogonowej. Zdjęcie RTG nie wyłoniło zmian urazowych. Powód otrzymał zwolnienie lekarskie na okres od 13.11.2014r. do 26.11.2014r. Powód ponownie zgłosił się do Poradni C. – Urazowej Szpitala (...) w K. gdzie uwidoczniło u powoda przetokę z wypływającą treścią krwistą. 4 grudnia 2014r. powód zgłosił się do Szpitala (...) w M., gdzie zostało rozpoznane u powoda: torbiel pilonidalna z ropieniem, przebyte złamanie kości guzicznej 5 grudnia 2014r. powodowi wycięto szpon międzypoiladkową z torbielą. W dniu 8 grudnia 2014r. powód został wypisany ze Szpitala (...). 9 grudnia 2014r. w Poradni Chirurgicznej Szpitala (...) w K. stwierdzono gojenie się ran bez powikłań. Powód na zwolnieniu lekarskim przebywał do dnia 20 lutego 2015r. (d. dokumentacja lekarska k. 20 – 23, 25 – 33).

Pozwany sporządził protokół powypadkowy 11 lutego 2015r. w którym zdarzenie z dnia 11.11/12.11.2014r. zostało uznane za wypadek pozostający w związku z pełnieniem służby (d. protokół powypadkowy k. 15 – 16).

W dniu 20 kwietnia 2016r. kierownik ZOZ (...) przy Okręgowym Inspektoracie Służby Więziennej w O. lek. med. H. G. (1) poinformowała Dyrektora Służby Więziennej, że zawarte w protokole powypadkowym stwierdzenie skutków wypadku w postaci schorzenia – torbiel pilonidalna z ropieniem nie powinno mieć miejsca gdyż załączona dokumentacja zawiera rozpoznanie złamanie kości guzicznej, a zatem nieopatrzone dopisano schorzenie, które nie jest następstwem urazu, a ponadto powód o przebyłym zabiegu wycięcia zropiałej torbieli włosowej nie mówił nic w dniu 25 lutego 2015r. w trakcie badania kontrolnego (d. pismo H. G. (1) k. 8).

W wyniku przeprowadzonej kontroli dotyczącej prawidłowości przeprowadzonego postępowania powypadkowego i ustalenia wypadku powoda za wypadek pozostający w związku z pełnieniem służby dyrektor pozwanego w formie pisemnej zobowiązał powoda do zwrotu kwoty 2.079,48 zł stanowiącej 20% pobranego uposażenia za okres od 4.12.2014r. do 20.02.2015r. jako okresu niezwiązanego z wypadkiem w związku ze służbą w terminie do 30 listopada 2016r. (decyzja i postępowanie k. 7 – 13).

Okres niezdolności powoda do pracy od 12 listopada 2014r. do 20 lutego 2015r. związany był z wypadkiem jakiemu uległ powód (d. zeznania św. H. G. (1) k. 99 – 100, opinii biegłego L. G. (1) k. 118).

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie akt osobowych powoda, dokumentacji lekarskiej, dokumentacji dotyczącej ustalenia wypadku za wypadek pozostający w związku ze służbą i postępowania sprawdzającego, zeznań świadka H. G. (1) k. 99, opinia biegłego L. G. (1) k. 118.

Strony dokumentacji znajdującej się w aktach nie kwestionowały, nie kwestionowały również zeznań przesłuchanej w sprawie św. H. G. (1) i opinii biegłego L. G. (1).

Sąd dał wiarę zeznaniom św. H. G. (1). Zeznania świadka uzupełniają się z opinią biegłego L. G. (1).

Opinii biegłego nie można zarzucić stronniczości. Biegły L. G. w sposób przekonujący uzasadnia swoje stanowisko. Z opinii biegłego w sposób bezsporny wynika, że zabieg jakiemu poddał się powód w dniu 5 grudnia 2014r. był skutkiem krwaka jaki powstał w wyniku stłuczenia okolicy ogonowej, który uległ procesowi zapalenia, a następnie zropieniu co spowodowało zapalenie mieszków włosowych z towarzyszącą torbielą włosową.

Opinia biegłego znajduje potwierdzenie również w zeznaniach świadka H. G. (1), która zeznała, że w jej ocenie mimo, że zwolnienie lekarskie dotyczyło różnych symboli, to pozostaje one w związku z wypadkiem jakiemu uległ powód.

Świadek H. G. w sposób logiczny uzasadniła swoje stanowisko będąc słuchana pod przyrzeczeniem jako świadek, a stanowiskiem jakie zawarła w piśmie z 20 kwietnia 2016r. do Dyrektora Okręgowego Służby Więziennej w O.. Z zeznań świadka wynika, że wówczas było polecenie Służby Więziennej aby dokonać kontroli zwolnień lekarskich przez lekarzy (...) i z tego powodu między innymi świadek rozwiązała umowę o pracę.

W ocenie Sądu roszczenie powoda zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 60c ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010r. o Służbie Więziennej (Dz. U. 2017.631jt.), jeżeli zwolnienie lekarskie obejmuje okres, w którym funkcjonariusz jest zwolniony od zajęć z powodu wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby zachowuje on prawo do uposażenia w wysokości 100%.

Prawidłowość orzekania w czasie niezdolności do służby z powodu choroby, prawidłowość wykorzystania zwolnienia lekarskiego, spełnienie wymogów formalnych zaświadczeń lekarskich oraz oświadczenie funkcjonariusza co do konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem własnym lub małżonka funkcjonariusza, dzieckiem przysposobionym, przyjętym na wychowanie i utrzymanie, do ukończenia przez nie 8 roku życia, w przypadku zamknięcia nieprzewidzianego żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły, a także w przypadku choroby niani, z którą rodzice mają zawartą umowę uaktywniającą lub dziennego opiekuna, sprawujących opiekę nad dzieckiem może podlegać kontroli przez komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w zakresie prawidłowości orzekania w czasowej niezdolności do służby oraz prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego, bądź przez kierownika jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełnił służbę w zakresie prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego i spełnienie wymogów formalnych zaświadczeń lekarskich oraz w zakresie oświadczenia funkcjonariusza, o którym mowa była wyżej (art. 60f ust. 1 i 2 ustawy o służbie więziennej).

Na podstawie ustaleń zawartych w protokole z kontroli przełożony stwierdza utratę prawa do uposażenia (art. 60f ust. 13 ustawy o służbie więziennej).

Przepisy rozdziału 20 ustawy o Służbie Więziennej w przepisach art. 217-220 ustanawiają trzy rodzaje procedur regulujących postępowania w sprawach ze stosunku służbowego:

- wedle treści art. 218 ust. 1-2 i 4 – 5, sprawy dotyczące: zwolnienia ze służby, przeniesienia z urzędu do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej, przeniesienia na niższe stanowisko służbowe i zawieszenie w czynnościach służbowych są rozstrzygane w formie decyzji (ust. 1). Od decyzji tych przysługuje odwołanie do wyższego przełożonego (ust. 2). Do postępowań tych stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego (ust. 4), zaś od decyzji organu odwoławczego przysługuje prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego (ust.5);

- art. 219 ust.1 pkt 1-6 statuuje, że sprawy wynikające z podległości służbowej, dotyczące: powołania oraz mianowania na stanowiska służbowe, odwoływania oraz zwalniania ze stanowisk służbowych i ponoszenia do dyspozycji, nadawania stopni Służby Więziennej, delegowania do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej, oddelegowania do wykonywania zadań służbowych poza Służbą Więzienną w kraju lub poza granicami państwa i powierzenia obowiązków służbowych na innym stanowisku służbowym, rozstrzyga się w formie rozkazu personalnego. W myśl z art. 219 ust. 2 formę rozkazu personalnego stosuje się również do stwierdzenia wygaśnięcia stosunku

służbowego. Od rozkazu personalnego odwołanie nie przysługuje. W tego typu sprawach nie można także złożyć skargi do sądu administracyjnego.;

- zgodnie z dyspozycją art. 220 ustawy o Służbie Więziennej sprawy ze stosunków służbowych, a niewymienione w art. 218 ust. 1 i w art. 219 ust. 1 i 2. rozpatruje sąd właściwy w sprawach z zakresu prawa pracy. W tej grupie znajdują się sprawy o realizację uprawnień wynikających ze stosunku służbowego.

Podkreślić więc należy, że przepis art. 220 ustawy o Służbie Więziennej w sposób niebudzący wątpliwości wskazuje kognicję sądu pracy w zakresie roszczeń nieprzekazanych na drogę innych postępowań (por. Tadeusz Kuczyński, Wybrane problemy orzecznictwa sądownoadministracyjnego w sprawach z zakresu stosunków służbowych, ZNSA 2010/5 – 6, s. 257) Służby Więziennej.

Wszystkie zatem sprawy ze stosunku służbowego, dla których rozstrzygnięcia nie przewidziano wprost formy decyzji administracyjnej lub rozkazu personalnego, załatwiane są obecnie w formie pisemnej, jednoinstancyjnej a spory wynikające z takich rozstrzygnięć rozpatrują sądy właściwe w sprawach z zakresu prawa pracy to głównie sprawy związane z wypłatą przysługujących funkcjonariuszowi świadczeń i należności.

Bezspornym jest, że niniejszy spór dotyczy decyzji (rozstrzygnięcia) pozwanego które nie jest decyzją w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Jest rozstrzygnięciem dokonany przez pozwanego na podstawie art. 217 ust. 1 Ustawy o Służbie Więziennej.

W ocenie Sądu w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego w sprawie, a zwłaszcza w świetle opinii biegłego L. G. (1) rozstrzygnięcie pozwanego zobowiązujące powoda do zwrotu 20% uposażenia nie znajduje uzasadnienia w przepisach dotyczących funkcjonariuszy Służby Więziennej albowiem niezdolność do służby od 4 grudnia 2014r. był ściśle związana (była wynikiem) z wypadkiem jakiemu uległ powód w czasie pełnienia służby.

Dlatego też mając powyższe okoliczności na względzie Sąd na podstawie art. 60 ust. 3 w zw. z art. 220 ustawy o Służbie Więziennej Sąd orzekł jak w pkt I i II wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu w zw. z § 15 ust. 3 i § 2 ust. 3 w zw. z §9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.poz. 1804 z póź. zm.) uwzględniając poniesione przez pełnomocnika powoda – pozwanego wzajemnego wydatki przedłożone w spisie kosztów procesu.